

[Annette Just]

Men jeg vil gerne tage handsken op. Når regeringen siger, at den vil komme med et lovforslag, så vil jeg her sige, at Fremskridtspartiet gerne vil arbejde konstruktivt med på dette lovforslag. Men lad os nu se, hvad det bliver til, og så håbe det bedste, for det er Københavns fremtid, det gælder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 26 af Qvist Jørgensen (S), Anna-Lise Frølich (RV) og Ebba Strange (SF) (se foran) vedtoges, idet 62 (S, SF, RV og FK) stemte for, 47 (KF, V, CD, FP og KRF) imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 27 af Connie Hedegaard (KF), Sønderby (V), Arne Melchior (CD) og Kristian R. Kristensen (KRF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 25 af Annette Just (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af indkomsterne for arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Dette forslag til folketingsbeslutning fra SF er en videreførelse af det, man må kalde SF's overbudspolitik.

Under Folketingets første behandling i sidste måned af beslutningsforslag nr. B 1 fra Socialdemokratiet om en samlet økonomisk politik gjorde regeringen det klart, at vi ikke kan gå ind for en 10 pct.s forhøjelse af dagpenge og efterløn.

Dagpengeniveauet blev fastsat i loven om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser, som Folketinget vedtog i december 1986, og jeg skal gentage, at regeringen finder, at dette niveau hidtil har været passende set i forhold til lønniveauet.

Regeringen oplyste også i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 1, at vi ikke kan gå ind for en genindførelse af den automatiske regulering af dagpengene. Vi mener, det vil være et forkert system.

Regeringen må således afvise såvel forslaget om genindførelse af reguleringsreglerne fra før lovændringen i oktober 1982 som forslaget om en 10 pct.s regulering af satserne pr. 1. januar 1988.

Regeringen må selvfølgelig også afvise forslaget om det, der kaldes fuld genopretning fra 1. januar 1989.

Til illustration af, hvilken merbelastning SF's forslag vil være for statsbudgettet, kan jeg nævne, at en 10 pct.s regulering vil betyde en merudgift på 2-2½ mia. kr. i 1988, og genindførelsen af den tidligere regulering vil i indeværende finansår også betyde en merudgift i milliardstørrelsen. Alene til arbejdsløshedsdagpenge gælder de tal, jeg her har nævnt. Regeringen har heller ingen planer om at ophæve reglerne om nedsatte dagpenge, så også det punkt må vi afvise.

Men jeg minder om, at regeringen jo vil tage behovet for en fremtidig regulering af dagpengene og efterlønnen op i forbindelse med finansloven for 1988, og i finanslovsforslaget for 1988 har regeringen som bekendt foreslået en regulering på 3,6 pct. pr. 1. juli 1988. Vi vil revurdere under finanslovbehandlingen, om det er det rigtige tal baseret på den faktiske udvikling i priser i 1987 og den forventede udvikling i priser i 1988, ligesom vi selv sagt også er opmærksom på de bemærkninger, der er gjort i vores lovforslag fra sidste år, om behovet for at se på en eventuel regulering af dagpengenes maksimumsniveau med udgangspunkt i lønudviklingen.

Bakholt (S):

SF har foreslået, at arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge skal have reguleret deres satser. Vi må jo sige, at i løbet af den 5-års borgerlige regeringsperiode har de grupper, der er tale om her, fået

[Bakholt]

forværret deres økonomiske grundlag. Det er blevet betydelig sværere for disse grupper ikke mindst set i lyset af den økonomiske udvikling, der har fundet sted i det øvrige samfund.

Vi har i Socialdemokratiet fremsat et forslag, som er et forsøg på at rette op på efterslæbet, der efterhånden er blevet temmelig stort. Man kan spørge sig selv, hvorfor vi egentlig har arbejdsløsheds-kasser. Er det ikke for at forsikre sig imod, at man bliver udsat for alt for store og voldsomme økonomiske konsekvenser, når man bliver ledig? Det er jo det, der er hensigten med dem, og det er der jo mange mennesker der bliver i dag.

Og hvad så nu? Nu får vi en afvisning fra arbejdsministeren, der ikke vil være med til at regulere noget af betydning. Regeringen har stadig væk ikke ændret sin holdning til disse ting.

Hvad er det, der er sket i disse 5 år? Først låste man det fuldstændig fast. Så fik vi to meget, meget små reguleringer i den 5-årige periode, der er forløbet. Det er meget, meget små skridt. De er så små, at man kan kalde det, regeringen udfolder over for disse grupper, for de små skridts tyranni.

Vi har fremsat et forslag, der er lidt anderledes end det, SF har fremsat, men vi er enige i intentionerne. Der er behov for et løft for disse grupper, og vi vil arbejde videre på, at det kommer til at ske.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg beder om en kort bemærkning, er det, fordi jeg måske ikke helt forstod hr. Bakholt, og jeg ville meget nødig komme i den situation, at jeg misforstår noget. Men er det rigtigt forstået, at Socialdemokratiet selv i valgprogrammer osv. og i deres program i øvrigt har et forslag om en 10 pct.s forbedring af disse ydelser, og at det stadig væk er Socialdemokratiets politik?

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Jeg kan bekræfte, at det stadig væk er Socialdemokratiets politik, at der skal foregå en regulering i overensstemmelse med det, vi har skrevet i vores valgprogram, og det er også det, der står i beslutningsforslag nr. B 1.

Svend Åge Petersen (KF):

Indledningsvis vil jeg lige sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg så i valgkampen, at der var enkelte af Socialdemokratiets medlemmer, der var ude med, at en 50 pct.s forøgelse af pensionerne ville være det rimelige bud, men det var altså også 7 dage før valget.

Tilbage til dette emne. Socialistisk Folkeparti er selvfølgelig i sin gode ret til at fremsætte de beslutningsforslag, som de ønsker. Det gælder også, når forslagene som her måske mere tjener til at give befolkningen et meget positivt indtryk af SF end til at lægge op til en realistisk lovgivning.

Da firkløverregeringen i 1982 trådte til, var det meget nødvendigt, at der igen blev skabt en afstand imellem det at få udbetalt løn og det at modtage dagpenge som arbejdsledig. Det var nødvendigt, og regeringen forklarede også ganske enkelt, at målet her var en passende afstand.

Beslutningsforlaget indeholder også forslag om at forbedre indkomsterne for efterlønsmodtagere. Her er det væsentligt at fremhæve, at der i firkløverregeringens levetid er sket en væsentlig forbedring af efterlønsydelse. Det er sket ved, at den laveste sats for efterløn er hævet fra 70 pct. til 80 pct. af højeste dagpengeydelse med virkning fra januar i år. Dette medfører en stigning i efterlønns laveste trin på godt 10.000 kr. årligt, og så vidt jeg har fået oplyst, vil der være ca. 25.000 efterlønsmodtagere, der allerede i år vil få gavn af denne regulering.

Sygedagpengene skal efter beslutningsforlaget også forbedres. Det er selvfølgelig en meget pæn tanke, men også her var det måske på sin plads at fremhæve, at vi i Danmark ikke ligefrem behøver at skamme os over den hjælp, der ydes vore syge. Vi er faktisk et af de få lande, hvor man kan oppebære sygedagpenge i 2 år; i andre lande i Europa er det 1 eller sågar ½ år, vi taler om.

Endelig mener SF, at også barseldagpengebeløbet bør forbedres. Jeg kan undre mig og stille det spørgsmål: Hvorfor fremhæver SF ikke, at på dette punkt er Danmark det land, der tilbyder sine borgere så langt den bedste ordning overhovedet? Det var dog en anden vinkel at se sagen under. SF kunne så prale af, at man selv har været med til at forlænge vores barselorlov fra 14 til 26 uger; det er faktisk bedre end både i Sverige og i Norge.

[Svend Åge Petersen]

Det samlede beslutningsforslag kunne godt give det indtryk, at der overhovedet ikke er sket nogen regulering af de omtalte beløb i firkløverregeringens tid. Det er ikke korrekt. Der skete en regulering, som det tidligere har været nævnt, om end en lille regulering, et par procent i 1983, og der sker også den regulering, som regeringen har lagt op til fra næste år, på de 3,6 pct. Desuden er der jo også lagt op til en regulering i årene fremover, som ministeren var inde på.

Ifølge SF's egne oplysninger vil forslaget koste 2,2 mia. kr. i 1988, og som jeg ser det, vil det i praksis medføre en genindførelse af den automatiske dyrtidsregulering på dette område, og så må vi sige, at også af disse grunde kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke gå ind for beslutningsforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Da der i sidste måned var første behandling af beslutningsforslag nr. B 1 fra Socialdemokratiet, havde Tinget lejlighed til at diskutere disse forhold, i hvert fald de fleste af dem, og ved den lejlighed sagde mit partis ordfører helt klart, at vi fra Venstres side ikke ville kunne støtte en sådan forhøjelse.

Vi afviser ikke totalt nogen form for forhøjelse. Det er kendt, og nogle af ordførerne har allerede været inde på det, at der er sket stigninger, og at der også er indarbejdet visse stigninger i finanslovsforslaget for 1988, som vil betyde, at man fra 1986 og til og med 1988 vil have haft ca. 10 pct.s stigning.

Så for at gøre det ganske kort: Vi kan fra Venstres side ikke medvirke til at vedtage dette forslag.

Jørgen Estrup (RV):

Flere af disse forslag har vi jo haft lejlighed til at diskutere før her i salen, og det kan næppe undre nogen, at vi fortsat ikke kan støtte dem.

Jeg har bemærket, at man i fremsættelsestalen til SFs forslag gør opmærksom på, at udgiftssiden skal ses i sammenhæng med, hvad der står på SF's ændringsforslag til finansloven, og derfor må man vel sige, at det er rimeligt, at vi nu ser disse forslag i en finanslovs-sammenhæng. Det er dér, vi tager den endelige diskussion, og derfor skal jeg indskrænke mine bemærkninger meget i denne omgang, idet vi regner med, at vi kommer tilbage til sagen.

Jeg skal blot sige, at vi fortsat har den opfattelse, som vi også gav udtryk for i forbindelse med, at vi her i Tinget diskuterede reguleringsloven i december 1986, at forsikringsprincippet skal vi holde fast ved i forbindelse med dagpengene. Jeg er derfor glad for den bemærkning, som arbejdsministeren havde med henvisning til, hvad der stod i bemærkningerne til det lovforslag, vi havde til behandling dengang, og derfor går jeg ud fra, at vi vender tilbage til den sag også.

Bollmann (CD):

For mig at se vil SF lege julemand på et meget tidligt tidspunkt. I hvert fald foreslår man med rund hånd at regulere på en lang række områder, selv om man jo godt ved, at regeringen ved forskellige lejligheder har sagt, at man ikke kan acceptere en genindførelse af automatiske reguleringer.

Jeg har egentlig ikke meget mere at tilføje, for ministeren har, synes jeg, givet et udmærket svar på de forskellige ting. Vi kalder det også overbudspolitik i CD, og vi kan ikke støtte forslaget.

Glistrup (FP):

En lille smule firkantet udtrykt angår det foreliggende forslag den del af befolkningen, som er mellem 18 og 66 år, og som har deres fulde arbejdsevne, men som over for myndighederne – med rette eller urette – oplyser, at de i øjeblikket ikke er i beskæftigelse.

Med hensyn til disse personer har Fremskridtspartiet meget udførligt fremsat og begrundet sin mening skriftligt i et lovforslag af den 30. marts 1982 om opfyldelse af grundlovens § 75, og det skal jeg henvise til for så vidt angår Fremskridtspartiets opfattelse af den problemkreds, som SF her fremdrager.

Deraf fremgår, at vi er fundamentalt uenige med SF, og vi kan meget hurtigt påpege, hvor vi er uenige: det er, når SF i sine bemærkninger skriver det hylende forkerte, at der ikke er arbejde nok til alle.

Der er arbejde til alle her i dette land. Der er arbejde til langt, langt, langt, langt flere, end der overhovedet bor i dette land, og derfor tager SF så fuldstændig aldeles fejl. Det helt afgørende i dansk socialpolitik er, at dette lands befolkning, og først og fremmest de svagstillede, skylder 400 mia. kr. netto til udlandet. De pen-

[Glistrup]

ge kan kun blive betalt af de svagtstillede. Det er dem, der kommer til at betale hver en øre af de 400 mia. kr. Sådan er nu engang desværre livets forhold. Det kan de kun gøre på en eneste måde, nemlig ved at pukle på, og det er noget, der i hvert tilfælde drejer sig om, at der skal udføres 60–70 mia. arbejdstimer. Derfor er der mere end rigeligt arbejde til alle, og derfor skal de som udgangspunkt ikke have en øre udbetalt, før de er mødt op og har gjort 8 timers arbejde, sådan som vi udførligt har påpeget det og begrundet det i vort lovforslag fra marts måned 1982. Der kan man se, hvordan den ting skal klares.

Hvis det så skulle være således, at man har nogle, der er syge, eller nogle, der ikke kan klare sig med de penge, de får for at lave disse 8 timers arbejde, så skal der selvfølgelig for de mennesker som for alle andre mennesker gælde det, at de kan få dækning fra det sociale sikkerhedsnet, ved at man kan få et beløb, som må tilkomme alle borgere, som er i konkret trang – efter Fremskridtspartiets mening over de sociale sikringsvagter, efter den nuværende bureaukratiske lovgivning over lov om social bistand. Det er teknik, om det er det ene eller det andet, men det bliver altså den måde, som man klarer den side af sagen på.

SF som det ultrakonservative parti, det er, kører jo på, at befolkningen stadig skal opdeles i disse båse med, at nogle kalder man arbejdsløse, nogle kalder man barselfolk, og nogle kalder man syge osv., og så skal de behandles forskelligt. Folk skal behandles ens, og folk skal ikke behandles efter båse. Vil folk have penge fra samfundet, når de er arbejdsdygtige, så skal de arbejde, og så får de udbetalt en løn, når de på tilfredsstillende måde har arbejdet de 8 timer. Når der så er folk i social nød, så får de en transbestemt ydelse afhængig af deres og deres husstands helt konkrete forhold ud fra en helt konkret bedømmelse. Dette pladder, som SF's forslag går ud på, med, at man bare bruger takster til dem, der trænger til det, og dem, der ikke trænger til det, i én bred forvirring, det er en vanvittig, gammeldags, bagudrettet måde at forsøge at løse det problem på.

Fremskridtspartiet stemmer imod SFs forslag.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Glistrups bemærkning, at Fremskridtspartiet er indforstået med at støtte Fælles Kurs' forslag om indførelse af borgerløn, idet det sådan set er det, der lå i de intentioner, som hr. Glistrup gav udtryk for.

Dernæst vil jeg spørge, om hr. Glistrup mener, at det er urimeligt, at man giver mennesker, der er ude i en situation, hvor de ikke kan få en løn, 35 kr. om dagen før skat – det vil sige, at de får 17,50 kr. om dagen, samtidig med at Folketinget har bevilget 30 mia. kr. til erhvervslivet.

Prøv nu at være en lille smule menneskelig og støt dette forslag, selv om det er nok så beskedent. Det burde have været meget mere, men det vil Fælles Kurs komme med senere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det var vist en gang hr. Preben Møller Hansen-logik, altså totalt ulogisk. Fordi vi smider 30 mia. kr. ud fuldstændig unyttigt og vanvittigt, så siger hr. Preben Møller Hansen: Deraf må følge, at så skal vi yderligere smide 2,2 mia. kr., eller hvor meget nu det her koster, ud. Når vi smider disse vanvittige 30 mia. kr. ud, så har vi så meget mindre råd til at smide yderligere penge ud. Vi skal selvfølgelig spare de 30 mia. kr., men vi skal også lade være med at betale folk de 2,2 mia., som SF foreslår her, for ikke at bestille noget. Det, det gælder om i Danmark, er at bestille mere og ikke bestille mindre, og derfor skal folk bestille noget.

Med hensyn til spørgsmålet om, om mine bemærkninger skulle forstås således, at jeg var enig med hr. Preben Møller Hansen i, at Mærsk Mc-Kinney Møller og Janni Spies osv. skulle have en borgerløn på statens bekostning: Nej, det skal jeg garantere for. Vi er ikke nogle, der i den grad smider pengene ud til kapitalister, sådan som hr. Preben Møller Hansen gør. Man skal have sine penge, når man har gjort et stykke arbejde, men man skal ikke have en øre udbetalt, så længe man ikke udfører et stykke arbejde. Man skal arbejde. »Gør din pligt, og kræv din ret«, det er noget, der siges i arbejderbevægelsen. Men den kender hr. Preben Møller Hansen nok ikke ret meget til.

Og så er det altså således, at hvis man ikke kan klare sig, til trods for at man har gjort sit yderste for at arbejde for sit land og pukle på i hvert tilfælde minimum 8 timer om dagen og man uden egen skyld er i nød, så skal man have

[Glistrup]

hjælp fra de offentlige kasser. Men bestemt ikke hr. Preben Møller Hansens kasten i gramsborgerløn til alle, der er rige og dovne snøbler og vindbøjtlere osv.

Det er så hamrende umoralsk det, hr. Preben Møller Hansen dér går ind for. Men det har han jo hentet fra Det Radikale Venstre, så det er der ikke noget mærkeligt i, når han lader sig inspirere så dårlige steder.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er tydeligt, at hr. Glistrup er ramt skadeligt af den periode, hvor han har været væk fra det offentlige liv, idet det ser ud til, at hr. Glistrup ikke har fattet en pind af, hvad det er, Fælles Kurs vil med hensyn til borgerløn.

Vi mener, at alle de borgere i det danske samfund, der ikke kan sikres beskæftigelse, skal have som et minimum 5.500 kr. om måneden. Det er det, der kræves for at leve nogenlunde anstændigt, og det er det, vi mener med borgerlønnen.

En hr. Mærsk Mc-Kinney Møller skal naturligvis ikke have nogen. Ham skal vi snarere tage noget fra, fordi han ned igennem tiderne har stjålet fra det danske folk, og dér tager vi tilbage med fuldt knald på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det danske samfund har sikret beskæftigelse til alle de mennesker, der overhovedet bor i Danmark. Så længe vi skylder 400 mia. kr. væk til udlandet, er der mere end rigeligt arbejde til hver evig eneste, der overhovedet gider tage hænderne op af lommen i Danmark.

Kurt Frederiksen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Glistrup, at han har fra-sagt sig sit vederlag her i Folketinget, for det er kun dem, der arbejder, der skal have løn for deres arbejde!

Fælles Kurs støtter dette forslag til regulering af indkomsterne for arbejdsløse og efterlønsmodtagere. Den nuværende regering har forringet disse indkomster inden for de sidste år, og jeg synes ikke, det er værdigt, at man herfra, som vi har hørt, vil tage afstand fra det.

Men vi vil godt se selve forslaget an, for det er meget uheldigt med den virkning, det har for

a-kassekontingentet, eller rettere sagt det er en ekstra skat, dette a-kassekontingent. Forholdet er jo det, at når a-kassedagpengene stiger, så stiger kontingentet også, og i dette tilfælde stiger det med op til 30 kr. pr. måned, og det for alle, der er medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse. Kontingentet er inden for de sidste år steget med over 150 pct.

Vi vil da også fremføre, at vi håber, man tager dette positivt op i udvalget. Vi er ikke udvalgsberettigede, da man jo har taget den udemokratiske beslutning, at vi ikke kan være med i udvalgsarbejdet.

Efterlønsmodtagerne har man lokket i en fælde ved først at stille noget i udsigt og derefter nedsætte værdien af efterlønnen, ved at man ikke regulerer. Man skal bemærke, at efterlønsmodtagere ikke har nogen retrætemuligheder, for hvis de ikke kan eksistere for den efterløn, de får, og må finde sig noget arbejde, har de ikke nogen mulighed for at komme tilbage til efterlønsordningen igen.

Man skulle hellere afskaffe den efterlønsordning, man har, og beslutte, at alle over 60 år ikke skal være underlagt bl.a. 26-ugers-reglen, sanktionerne for arbejdsvægring, arbejdssøger- og fremmødereglene. Så kunne de tage det arbejde, de selv havde lyst til, og så kunne man også fjerne delpensionsordningen.

Vi støtter som sagt dette forslag, selv om vi hellere så, at der indføres en borgerløn, så man kunne undgå alle de regler og bestemmelser, som Arbejdsministeriet efterhånden har pålagt a-kasserne. Man ligger og roder rundt i grønne og røde blanketter til langt ud på natten. Jeg har selv mærket det på min egen krop.

Arbejdsministeren nævner også, at man i finansloven for 1988 vil lave en stigning på 3,6 pct. Jamen det er jo en reel nedgang. Med de prisstigninger, der er, med stigning i kommuneskatterne osv., er det jo faktisk en nedsættelse på 1 pct. på nuværende tidspunkt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når Socialistisk Folkeparti har fremsat det forslag om forbedringer af dagpenge til arbejdsløse, efterlønnede, syge og folk på barselorlov, så er det jo, fordi man, lidt afhængigt af, hvor udregningerne kommer fra, har kunnet konstatere, at reallønnen for ovenstående grupper faktisk er faldet mellem 15 og 20 pct. Jeg giver denne margen, fordi det er meget vanskeligt at udregne pr. øre.

[LIII Gydenklide]

I sig selv er det jo en ulykke at blive ramt af arbejdsløshed, og mange menneskelige tragedier er faktisk affødt heraf. At de arbejdsløse så oven i det skal pålægges at betale den højeste pris for, at statsbudgettet kan balancere, det er ikke alene urimeligt, det er faktisk utilstedeligt, men det er det, der er sket.

For efterlønsmodtagerne er det da helt uforståeligt, at de, der faktisk er blevet opfordret til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at gøre plads for de unge mennesker via denne lovs tilblivelse – som SF i øvrigt har støttet – straffes ved, at man nedsætter den ydelse, de kan få. Det er faktisk en udhuling på grund af manglende reguleringer.

Må jeg så ikke lige sige til hr. Svend Åge Petersen, der smykker sig med, at der er sket en forbedring for efterlønsmodtagerne, idet 70 pct.-satsen, der var tidligere, er blevet afskaffet: Ja, det er rigtigt, til alt held var det altså sådan, at der var et flertal bestående af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF, der ville afskaffe den bestemmelse. Derfor valgte de borgerlige partier at gå med, fordi der jo var flertal for det, så lad nu være med at pynte med lånte fjer. Det er ikke klædeligt.

Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at samtidig med at indkomsterne for de arbejdsledige på alle dagpengesatser og også for de syge, barseldagpengemodtagerne og de efterlønnede er faldet, så er der sket det, at det beløb, de selv betaler hertil, faktisk er steget med 154 pct. Det er da ikke rimeligt, at det er de dårligst stillede, der skal betale ustandselig.

Og så er det i øvrigt asocialt, at når man bliver syg, skal man straffes ved, at man går ret meget ned i indtægt, og på grund af manglende reguleringer skal man så yderligere undvære 15-20 pct. Man kan altså ikke smykke sig med, at det er godt nok, og at vi har et udmærket system her i landet, når faktum er, at det er blevet forringet med næsten 20 pct. siden 1982. Det er ikke noget at smykke sig med i al fald set med vore øjne.

Jeg vil også godt sige med hensyn til forlængelsen af barselorloven, som jo var en stor forbedring i forhold til tidligere, og hvor SF allerede i 1977 stillede forslag om, at det skulle blive til en 26-ugers-ordning, at det da aldrig har været hensigten hos lovens fædre og mødre, at reallønnen for dem, der var på barselorlov, samtidig skulle falde. Resultatet af det er jo, at fær-

re bruger den barselorlovsmulighed, der eksisterer, fordi reallønnen er faldet.

Og med hensyn til at vi gerne ville have mændene til at bruge den, sker der lige det modsatte, fordi reallønnen er faldet for dem. I det øjeblik de vil på barselorlov, er de ringere stillet, og derfor bruger de den ikke, så lovens intention bliver faktisk ødelagt på grund af manglende reguleringer her. Det er klart urimeligt. Men det er nu sådan, Folketingets flertal i øjeblikket har besluttet sig for at det skal se ud.

Jeg skal selvfølgelig ikke undlade at sige tak til Socialdemokratiet og til Fælles Kurs og til mit eget parti, naturligvis. Vi har 87 mandater. Der skal 90 til et flertal herinde. Der mangler 3 mandater i, at dette her kunne blive vedtaget. Det er klart urimeligt, at vi så skal høre på, at der kan blive tale om en 3,5 pct.s forhøjelse engang til juni og så muligvis noget via en lønudviklingsberegning, alt afhængigt af, om de Radikale forhandler hårdt nok eller ikke; for det kommer det jo til af afhænge af.

Arbejdsministeren og andre kalder dette her for overbudspolitik. Det er blevet meget nemt at skælde ud for overbudspolitik herinde efterhånden. Man hører ikke os andre sige, at det er overbudspolitik, når man vil bevilge den ene milliard efter den anden til et stort set nyteløst militærvæsen. Det kan man godt bruge penge på, men at bruge penge på folk, som er svage i forvejen, dem, der ligger ned i forvejen, det kan man åbenbart ikke fra de borgerlige partiers side. Men det skal vi nok vide at gøre noget ved, for det skal jo nok lykkes os på et tidspunkt, som forhåbentlig ikke ligger langt ude i fremtiden, at få folk til at indse, at det altså ikke er ret meget mere end 5 mandater, der mangler, for at vi kunne få den genopretning, som ligger i disse forslag.

Jeg skal undlade at bruge ordet til det, som hr. Glistrup stod og råbte op om, for det er jo sådan, at man ikke rigtig kan regne med, hvad hr. Glistrup siger. Partiet står ikke bag det, og det betyder, at vi jo ikke kan tælle mandaterne med, hverken på den ene eller den anden side, for når hr. Glistrup kommer tilbage til sin gruppe, kan vi risikere, at gruppen mener det modsatte af, hvad han siger her. Derfor skal man ikke tage det for så gode varer, som man har skullet tidligere, hvor jeg da kan huske, at hvad hr. Glistrup stod og sagde på talerstolen, det stod til troende. Men sådan sker der jo forandringer undervejs.

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg skal slutte her. Der var ikke mange, jeg havde noget at takke for. Jeg håber i det mindste, at de forhandlinger, som jeg ved foregår, vil udmøntes i, at man ikke lader sig nøje. Det tror jeg nemlig ikke bliver til gavn for nogen, hverken for, hvordan flertallet herefter skal komme til at se ud herinde, eller for de arbejdsløse, som regner med, at der kommer en social genopretning af en vis størrelse.

Og vi ved jo, at ikke alene det konservative partis leder, statsministeren, på landsrådet klart har sagt til pressen, at der må en vis form for social genopretning til, men CD's landsfader har også på det nyligt overståede møde, de har haft, gjort det helt klart, at der må komme en social genopretning. Det siger sig selv, at man altså ikke kan nøjes med de 3,5 pct., som arbejdsministeren her har villet spise Det Radikale Venstre af med. Jeg håber, man vil forstå, at det er sagt i den rette ånd.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg kan oplyse fru Lilli Gyldenkilde om, at jeg aldrig nogen sinde har sagt noget som helst fra denne talerstol, som ikke Fremskridtspartiets gruppe fuldt ud har bakket op. Fru Lilli Gyldenkilde kan ikke nævne et eneste eksempel, hvor jeg ikke har fuld opbakning i Fremskridtspartiets gruppe for, hvad jeg har sagt fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu ved jeg godt, at man ikke altid kan regne med helt præcist, hvad der står i aviserne. På den anden side plejer det nu at være sådan, at der sjældent går røg af en brand, hvis der ikke i hvert fald er gløder i den. Det vil da glæde mig i den henseende, jeg nu snakker om, om hr. Glistrups ord ikke stod til troende, sådan som det var, da vi havde arbejdsmarkedsdebat for en 14 dages tid siden om den sociale delpension og om efterløn. Der stod efterfølgende i landets aviser, at hr. Glistrup var blevet underkendt i sin gruppe, da han var kommet tilbage med det, han havde sagt her. Hvis det ikke er rigtigt, er der da noget, vi kan kigge på i Arbejdsmarkedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det var en dundrende løgn, som det er dundrende løgn, hvad der skrives om Fremskridtspartiet i aviserne i ca. 85 pct. af tilfældene, hvor Fremskridtspartiet har været omtalt i aviserne i de år, vi har eksisteret siden 30. januar 1971. Der var ikke gnist af sandhed i det, som fru Lilli Gyldenkilde refererer at hun har læst i avisen.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Blot en enkelt bemærkning til fru Lilli Gyldenkilde, der fik det til at lyde, som om vi brugte meget mere på militæret, end vi gør på de sociale budgetter og på arbejdsløshedsdagpenge osv.: Nu har jeg ikke taget finansloven med, men hvis jeg husker rigtigt, er alene de statslige udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn dobbelt så høje som de statslige udgifter til forsvaret.

Jeg synes lige, vi skulle have denne korrektion med.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg troede ærlig talt, at arbejdsministeren her i anden omgang ville have sagt, at det var rigtigt, hvad fru Lilli Gyldenkilde sagde, at der på De Konservatives landsråd og på CD's årsmøde faktisk var røster fremme om, at der skulle ske en vis form for social genopretning, og at det var det, det skulle handle om i anden omgang, men jeg kan forstå, der ingen kommentar er til det, og det forstår jeg på en måde også godt. Men jeg ved, vi vender tilbage til denne sag, og jeg håber, at de, der skal forhandle den, har forståelse for, at der skal en ordentlig social genopretning til, og der er faktisk penge at spare på det militær, som, selv om det ikke koster det samme som hele det sociale væsen i Danmark, er alt for dyrt i forhold til dets nytteværdi.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Det er lidt synd, at fru Lilli Gyldenkilde egentlig er sådan lidt af en dårlig taber. Når jeg tænker på, at vi har brugt en 3-4 timer i eftermiddag på at erkende, at der var et andet flertal end det, vi kunne ønske os, jamrede vi i og for

[Svend Åge Petersen]

sig ikke over det. Nu kommer denne sag, og fru Lilli Gyldenkilde gør en stor sag ud af disse 3-4-5 mandater, man manglede for at få det ideelle efter fru Lilli Gyldenkildes ønske.

Men jeg ville meget gerne vide, hvad vi skal tro på. I fru Lilli Gyldenkildes to korte bemærkninger er der en divergens, som jeg meget gerne vil have fat i.

I den første siger fru Lilli Gyldenkilde, at statsministeren på vores landsråd havde udtalt, at der var behov for social genopretning. I den anden korte bemærkning er det blevet til, at der var røster fremme om på det konservative landsråd, at der var behov for en social genopretning.

Kunne vi ikke lige få præciseret, hvad der er det rigtige af de to udtalelser?

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det, der får mig til at tage ordet, er fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at militæret er alt for dyrt. Efter Fælles Kurs' opfattelse er det totalt overflødigt, og man burde spare samtlige kroner til militæret, men jeg kan forstå, at fru Lilli Gyldenkilde som en god SF'er nu også vil forsvare, at man bruger til militæret, blot det er 10 pct. mindre, end det er i år.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det kræver i hvert fald et andet forslag.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal holde mig til det, der er til debat nu, selv om man godt i argumentationen for de ting, man har med at gøre, kan komme ind på sidelinier.

Det, der kalder mig herop, er hr. Svend Åge Petersen, som åbenbart mener, der er en modsætning i, hvad jeg sagde i første omgang og i anden omgang med hensyn til, hvad der er sket på De Konservatives landsråd.

Det mener jeg ikke der er; jeg mener, at jeg i begge omgange sagde, at det ifølge pressen efter landsrådet fra statsministerens side var gjort klart, at det blev nødvendigt med en social genopretning af en vis størrelse. Det er, hvad der er sket, og derfor bliver det jo morsomt, når vi nu skal se, at den borgerlige ordfører må tage det i sig, der er blevet sagt i dag, fordi der bliver tale

om en vis form for social genopretning, det ved vi jo alle sammen.

Jeg havde håbet på, at den kunne blive de 10 pct., for det var det, der var fortjent for de grupper, vi her har talt om. Det kan det ikke, kan jeg konstatere, men jeg vil da advare imod, at den ikke bliver stor nok, fordi det kan få konsekvenser på længere sigt, og det ved både hr. Svend Åge Petersen og frem for nogen arbejdsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af lønmodtagernes tryghed i ansættelsen.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Tryghed i ansættelsen lyder godt. Det er et af de positivt ladede begreber, som falder let på tungen. Der er også en risiko for, at det falder så let på tungen, at det udvikler sig til et modebegreb, for hvem kan dog have noget imod, at vi skal have tryghed i ansættelsen?

Så når der nu kommer et forslag til folketingsbeslutning med den titel, må man også med forventning kaste sig over læsningen, men desværre blev skuffelsen hurtigt ganske stor, og jeg må konstatere efter en grundig gennemgang, at dette forslag ikke er egnet til en seriøs